

ZEMPLÉN.

Társadalmi és szépirodalmi hetilap.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt 50 kr.
Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el.
Kéziratok nem adhatók vissza.
Egyes szám ára 20 kr.
A nyilvántartás minden garmond sor díja 20 kr.

HIRDETÉSI DÍJ:
Minden egyes szó után 100 szóig 2 kr.
Azonfelül 1 kr.
Kiemelt, díszbetűt s körzettel ellátott hirdetésekért terméérték szerint, minden centimeter után 3 kr. számítatik.
Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.
Hirdetéseket a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

A gazdatisztek jövőjéről.

Évek óta küzdött egy szép és közhasznú eszme hazánkban a megvalósításért, — az eszme maga nemcsak humanistikus szempontból keltet figyelmet, de hazánk egyik tekintélyesebb osztályának emelésére és érdekeire s jövőjének biztosítására elkerülhetlenül szükségesnek bizonyult.

Ezen eszme a gazdatiszti osztály helyzetének javítását, társadalmi becsének emelését, s jövőjének biztosítását célozta. Sok idő lefolyt, míg az eszme megvalósult, mert a nagy közönységet jellemző közöny, az összetartás s részvét hiánya s egyéb okok utjába álltak azon nemes keblű honfiak buzgalmának, kik a mondott s egyttal culturalis czélt is megvalósítani igyekeztek. De végre is a férfias erély jutalma el nem maradhatott, — győzött az eszme! s a magyar korona országainak gazdatiszti osztálya, sőt magok a földesurak is örömmel üdvözölték „a gazdatisztek és erdészek segély- és nyugdíj-egyesületének” országos megalakulását. Mi volt eddig a gazdatiszti helyzete? Mondhatni küzdés a léttel. Ezen osztály éjjel-nappali munkája mivel volt jutalmazva? Munkájával arányban nem álló dotatióval; mely öt agg napjaira, családjának jövőjére nézve a kínos bizonytalanság rémével üldözte.

Sőt mi védte öt földes ura szeszélyétől? Semmi. Ha a földesurak tetszett, nem tekintve, hogy ezáltal a szegény gazdatisztek és családját talán a nyomorba dönti; minden alapos ok nélkül is, sőt kárptólás nélkül szolgálatából elbocsátotta.

Ha elaggott munkaképtelen lett a gazdatisztek s évek során át földesurat hűen szolgálta s ennek vagyonát szorgalmas és becsületes kezeléssel gyarapította, — a fáradságos munkával megérdemelt nyugdíj helyett, — kivéve néhány humanusabb nagy birtokost, — vagy egyszerűen elbocsátott, vagy oly nyugdíjat kapott, mely gunynak volt inkább tekinthető.

Az azonban a multról beszéltem most, holott megvallom a jelen helyzetet látom ilyennek.

Honunk kiválólag földművelő ország, melynek létalapját a földművelés, a földipar képezi, ezek azon lánczszemek, melyek a haza többi osztályainak jobblétére s virágzására oly annyira befolyással vannak, hogy a földipar hanyatlása, — miként ezt a legközelebbi mult éveknél a nyers termelésbeni kedvezőtlen ségei élő példával is meg-

mutatták, — ezen töbi osztályok beteges állapotát eredményezik.

Lelkiismeretbe vágó kötelessége tehát az ország földesurainak, hogy a földipar érdekében, tehát saját érdekükben is földjeik gondozóit, gazdatiszteiket oly helyzetbe hozzák, miszerint ezeknek tetterejét, ambícionális törekvésüket emelendő, őket a jövőjük iránti aggasztó gondoktól a mennyire lehet, megmenteni iparkodjanak; — mert valjon lehet-e józan ésszel, méltányossággal s következetes osztó igazsággal bárkitől is, mátol-holnapig biztosított állás és existencia mellett, lelkiismeretes s ambícionális és ernyedetlen szorgalmu munkát követelni? ennek megítélését az olvasóra bízom.

Az egész haza, de különösen a gazdatiszti osztály örökös háláját s elismerését érdemlik tehát azon földesurak s gazdatisztek, kik ezen osztály tarthatatlan s általánosságban sanyaru helyzetén segitendő, bár nehéz küzdelmek árán a magyar korona országában működő gazdatisztek és erdészek segély- és nyugdíj-egyesületét az önségely elvén megalapították.

Szép s humanistikus czél éretett el ez által: a tagok befizetései és a földbirtokos osztály nagylelkű adományaiból képezendő alapokból az egyesület tagjainak rokkantság esetére élet fogytiglan járó életjáradékot, a tagok özvegyeinek nyugdíjakat, a tagok árváinak segélypénzt, illetve nevelési pótlékot nyújtani.

Az egyesület megalakítása rendkívüli horderejű, mert a czélokon túl a gazdatiszti osztály tekintélyének, megbízhatóságának, ajánlatának s a földesurak általi nagyobb becsültetésének közvetítőjévé s tényezővé lett.

Az egyesület ily czélú megalakulása Zemplén-és Unghegyék területén is lelkesült örömmel fogadtatott, mit a Zsulavszky Endre gazdatiszt, mint központi választmányi tag által S.-a.-Ujhelybe márcziushó 20-ra összehívott értekezlet léggé kimutatott s mely egyttal az egyesületnek életrevalóságát még a kételygök előtt is beösmérhette.

Ezen értekezletben Zsulavszky Endre ur az egyesület czélját s fontosságát kiemelő beszéde után Viczmány Ödön tekintélyes földbirtokos s a zemplénmegyei gazdasági-egyesület alelnöke egyhangulag az értekezlet elnöki székének betöltésére kéretett fel, amelyet is nevezett, az értekezlet fontosságának áthatottságával s ta-

pintatos eljárásával a jelen voltak elismerése és köszönete mellett betöltött.

Az értekezlet folyamán a segély-egyesületi s Zemplén és Unghegyék területén működő fiók alakított meg és pedig nem a legkisebb szerencsével, amennyiben előneke Ulrich Vilmos urat sikerült megnyerni, ki is annál inkább kiérdemelte a két megye gazdatiszti bizalmát, mert széleskörű ismeretei, szakértelme s irodalmi munkássága által ugys régóta közfigyelmet keltett, — de annál inkább szerencsés volt ezen választás, mert ezáltal Ulrich Vilmos ur ismét a nyilvánosság terére lépett, amelyet ismeretlen okokból egyszerre a közügyek kárára elhagyott.

Nem kevesebb érdeke volt a fiókegyesületnek az, hogy alelnökeiül Baján Imre és Hrehuss Gyula urakat, választmányi tagjaiul pedig a két megye legtekintélyesebb s szakértelmesebb tagjait: Hönsch Vilmos, Csapó József, Teleky László, Pazár Miklós, Éles Béla, Lyubibratic István, Knizler Károly, Szikszay György, Vaigl József, Soltész Pál, Ruzsicska Ferencz, Szűcs Géza, Ureczky Béla, Geöcze Károly, Horák Gusztáv, Komár Adolf, Bartus Boldizsár, Vintericz Vilmos, Bozsik János, Fornszéki Károly és Kratofik Gusztáv urakat nyerte meg, — akiknek ösmertes s a közügyek iránt mindig tanusított ügybuzgalma elég garantíát nyújt az egyesület érdekeinek kívánatos megvalósítására.

A buzgó működés s a tett, — a czél sikerét biztosítja, de egyttal az egyesek, az összeg s a haza háláját érdemli ki.

S.-a.-Ujhely, 1880. márczius 24.

Fekete László,
ügyvéd.

A szőlőfajok megmástitásáról oltás által.

Elődeink a szőlők kiültetésénél nem nagy súlyt fektettek a szőlőfajok megválasztására; sőt még mi sem igen figyeljük meg, sem a kiültetés, sem a homlitás általi szaporításnál, hogy egyik vagy másik szőlőfaj, szőlőtermő vidékünkön, hogy diszlik s minő tulajdonsággal bír? Ültetünk oly fajt, melyhez legkönyebben, vagy legolcsóbban jutunk, homlitják vinczelléreink azon tőkét, melyek legbujább, leghosszabb vesszőket hajtottak.

mérnöki póznák helyettesíték. Tavasz kezdetén főhadnagyi ranggal még én is e „kis csapathoz” tartoztam később, mert a kapitánynyal, O. Gy. val, az uradalmi ügyvéd öcsésével feszült viszonyba jöttem, — de legfőképen, mert már mely gyökeret kezdett verni bennem azon eszme, melynek valóítási szándékától fentebb szoltam, hogy t. i. valóságos honvéddé legyek: szegyenleni kezdem a „katonásdit” s meg váltam e „kis seregtől”.

De most annyi pompás szerelvénynek, egy valódi réz dobnak és élő lónak — mind megannyi gyermekbámulat tárgyainak — tulajdonosa, nem állhattam ellent s félre tettem a gyermeki alszegyen.

Ó, ha iskolába olyan pontosan és készséggel jártak volna azok a gyermekek, mint a katonai gyakorlatokra s úgy hallgatták volna a tanárt, mint engem, a vezért!

Tudott is ez a „kis sereg” minden katonai mozdulatot megtenni, talán még ügyesebben, mint a honvédek közül sokan. Gyönyörködött is bennünk a honvédség összes tisztika és büszkélkedő szeretettel dédelgetett a polgárság.

Később a másik gyermek-katonák vezérei, Sz. T.-val összebezával, egyesítettük „hadainkat”. Elismertem mint idősebb tulajdonosnak fölényét s beleegyeztem, hogy ő fő én pedig alvezéri rangot viseljek.

Most aztán imposansabb lett a „kis sereg” és hire eljutott a várparancsnokhoz is.

Várparancsnok! Utolsó magyar parancsnoka Munkács várának! Élsz-e még te nemes,

TÁRCZA,

Két év

„Az én életem regényé”-ből.

(Folytatás.)

A következő egynehány nap fájdalmaim napjai voltak; egy darabig vigasztalhatlan voltam, — sirattam szétfoszlott álmaimat... s a bú-bánat sajjgása szivemből arcomra is kiült; üde pirját az átlátszó sápadtság, mosolygó élnkségét a bágyadt aléltáság váltá fel... Végre a szigoru apa is megsokalta a dolgot; segiteni, vizasztalni akart. Szegény jó apám! mit ki nem gondolt, hogy apai szigoru enyhülésének látszata nélkül vigasztalhasson s enyhítesse fájdalmamat!...

Egy napon J. G. rokonunk és akkor főszolgabíró magához hívott.

— Jer csak kedves öcsém az istállóba — mondá — vettem egy szép ponny lovat, megajándékozlak vele, jere nézd meg.

Elmentünk — és ott volt csakugyan egy gyönyörű pej ponny. Nem sokat kellett nógatni, ráültem és megkönnyebbült szivvel lovagoltam haza...

Ilyen a gyermek! — és én csakugyan gyermek, 14 éves gyermek voltam még akkor!...

De a tapintatos apa még másként is akarta kárptólani el nem érhetett vágyaimat. Mert,

mint később rájöttem, a ló is az ő gondoskodásának eredménye volt. Meg volt győződve, hogy czélt fog éri, mert tudta, hogy gyermekkel van dolga.

Mikor ugyanis lovat haza vittem, anyám bevezetett egy kamarába — és mit látok ott? Egy halmaz katonai felszerelvényt: kis fegyvereket, lándzsákat, kardokat, csákókat, borjukat és patrontáskákat, — mind meg annyi tárgyait az akkori gyermekek bámulatának.

No, fiam — szolt áldott jó anyám — most gyűjtsd össze a „fiukat”, szereld fel őket és menjetek gyakoroljátok magatokat, hogy ha majd kell, készen legyetek. Te leszel a vezér, gondold meg csak valódi lovon fogsz vezényelni!...

És úgy lön.

A gyermeki sziv a mily fogékony, ép oly hamar felejt, vágya ép oly hamar talál bármely hajlamainak megfelelő tárgyban, alakban kielégítést, kárptólást...

És én csakugyan gyermek, 14 éves gyermek voltam még akkor!...

Pár nap alatt alarminoza lön a „fiuk” serege és lön gyülekezés, tanácskozás és rangkiosztás oly lelkesültséggel és érdekléssel, mintha az alakulandó „katonásdi”-től függne a haza sorsa.

Ilyen gyermek sereg már volt Munkácson. Szervezője és vezére Sz. T. volt, a gr. Sch. főmérnökének fia. De az korántsem volt ugy felszerelve, mint az enyém leendett, mert annak fegyverzetét csak a földméréseknél alkalmazott

Szöllőim munkáltatásánál évek óta figyelemmel kísértem — s meggyőződtem, hogy egyes fajok mint: p. o. a fehér szőlő, aranyka, vagy a góhér-fajok, ha hoz is termést, a virágzás után elrugja (tokaj-hegyaljai elnevezés.) elnyellik és épen azon fajknál az összes termőerő a szálvesszők tökéletesebb kifejlődésére összpontosul: míg a dusabb termő nemes faj, gyenge és kisebb vesszőt hajt.

Ily természetű fajokkal betelepített szőlőbirtokába jutottam hat évvel ezelőtt. Az első két évben vártam, hogy majd csak terem, ha az első évben nem, hát a másodikban; de feltevésében csalódnia, elhatároztam, hogy mindazon természetlen tökélet beoltom oly fajokkal, melyek azon szőlőbe diszlenek.

A harmadik év márczius havában megszedtem az ismert jobb fajokból az oltáshoz használandó vesszőket, figyelve, hogy a vessző tökéletes érett legyen, mit a vesszőn levő szemek ép, pirosbarna színe, valamint a szőlővessző belsejében levő sárgásbarna gyapot rész, kétségtelenné tesz. A megszedett oltóvesszőket, levágott vastagabb végével pinczébe nedves homokba szurva tartom. Midőn a föld fagy felengedett, egy vinczellérem segítségével, azonnal megkezdtem az oltást. Míg vinczellérem a beoltani kijelölt tökélet körül a földet kiástá oly mélyen, hogy a sima gyökérhez hozzáférhettem; addig én jó éles oltókéssel a kétszemre vágott oltóvesszőt egyoldalón, az alsószemalatti egyenes bevágással ékalakban megfaragtam, ügyelve arra, hogy a vessző belsejében levő gyapot részt a simavágással össze ne huzzam, az oltóvessző ellenkező oldalát nem lapozom be, csak egy kis rézsuntos metszéssel megsebesítem. Az ily módon megfaragott ékből 15—20-at előre elkészíték s egy vizzeltel edénybe teszem, hogy a gyors élenyesüléstől megóvjam. A beoltandó tökélet, illetőleg gyökérét egy sima helyen elfürészelve, vízszintes irányba megfaragom és egy ahhoz készült vasékkal a gyökérét egy oldalon behasítva, az előre megfaragott oltóékből egyet úgy illeszték bele, hogy oldalt a nemes-ék hánca, a gyökér háncaival, — valamint a belapozott ék lapja, a simává faragott gyökér felületével egyezzenek és csak az oltóág beillesztése után húzom ki a behasított gyökérből a vaséket, melynek kivétele után a nemes vessző egészen összeszorul. A leirt módon beoltott gyökérét egy maréknyi mohal körül véve, földdel behuzom oly magasan, hogy az oltóvessző felső szeme földdel, mintegy két centiméter magasan fedve legyen.

A természetlen faj, vagy a vén tökélet kiirtására az oltással szaporítást minden szőlőtulajdonosnak ajánlhatom.

Mád, 1880. márczius 4-én.

Pataky Alajos

Különfélék.

Hymen. Dr. Szánthó Gyula sárospataki jogakadémiai tanár márczius 30-án tartotta esküvőjét Budapesten Ney Elmával, Ney Ferencz kedves leányával. Az új pár másnap Sárospatakra megérkezett.

Prámer Alajos. egyházkerületi főesperes és tolesvai lelkész, sátoralja-ujhelyi plébános néveztetett ki. E hír annyival kellemesebben lepte meg az ujhelyieket, mert általa több alkalommal kifejezett óhajuknak megvalósulását látják. Mi, kik Prámert hosszú idő óta ismerjük, az egyházközség örömet indokoltan találjuk, mert ő valóban hitvatva lesz arra, hogy azon kontroversiákat, melyek

délczeg alak! te egyik tipikus alakja annak a halhatatlan, dicső magyar honvédségnek!...

Mezős Pálnak hívták. Legkedvesebb emlékeim közé eltörölhetetlen betűkkel van bevéve a név! Hisz akkori vágyaimat, a körülményekhez képest, ő testesít meg. Ő engemet és társaimat a haza serdülő védőinek nemcsak elismert, hanem odafenn a szikla vár udvarán a honvédség és a mi kis csapatunk előtt ünnepélyesen is kinyilvánítá.

Ó, be szép, be nagy nap volt az előttem, melyen ez történt. Pedig oly gyermekes esemény az, mint az egész, mit itt leírok, hogy a mai kor talán boszankodva kérdezendő: de minek ez a gyermekes irka-firka? Am legyen, de azért leírom a késő-kor gyermekeinek, hogy bámulják s tanulják tisztelni emlékéit és ha majd egykoron kell, követni tetteit ama harci óriásoknak, az 1848—49-ki honvédeknek, — kik a haza szent szabadságának eszméjétől ihletve mit mi velhettek akkor, midőn ama kor gyermekeinek gyenge kebelét is csak azaz egy érzés, azaz egy eszme hevíté?!...

Mezős látni, gyönyörködni óhajtott bennünk s ezt tudtukra adta. És mi megfelelőnk kívánságának; ünnepélyes katonai felvonulásban: sorakozva, dobszóval, zászlókkal mentünk fel a várba. Látni kellett azt a lelkesült, fegyelmezett „kis sereget“. Nem lehet leírni azt az érzelmeket, mely annak tudatából feszíté gyenge keblöket, hogy most a honvéd őrnagy, a várparancsnok fog igazi katonai szemlét tartani felettök... Megérkezvén a vár udvarára, alig sorakoz-

az itteni hitközség kebelében koronként támadtak, végleg megszüntesse. Az egyházi dolgoktól eltekinve, Prámer a közéletben is megbecsülendő mennyiség, mint házi gazda pedig azon ritkú alakok közé tartozik, kik a patriarkális jelleget a mai divatos erkölcsök méltó behatása alatt is, — jobb idők emlékeként — tisztán megőrizték.

Dr. Pap László sátoralja-ujhelyi kir. törvényszéki bíró „Rómánia alkotmányos intézményei“ című munkájára előfizetési íveket bocsájtott szét. Azon szomszédai viszonyánál fogva, — mely a két államot odautalja, hogy egymás politikai és társadalmi intézményeinek beható ismeretével bírjon, a mű megjelenése egészen indokolva van s hisszük is, hogy elterjedésnek fog örüdeni. Előfizetési felhívásában helyesen jegyzi meg a szerző: „hogy a szomszéd keleti államok és különösen Románia jogviszonyai iránt nálunk eddigelé kevés komoly érdeklődés mutatkozott, úgy hogy bátran állithatni, miszerint nagyon csekély azok száma, kik a román állam intézményeit teljes összességükben ismerik; ellenben túlnyomó többségben vannak azok, kik Románia intézményeit és népe tulajdonságait vagy épen nem vagy csak hűzagosan és felületesen ismerik s épen ezen körülmény indított engem arra, hogy mint olyan, ki a keleti országok és különösen a román állam intézményei iránt jogászai szempontból érdeklődtem s azokat megismerni törekedtem — Románia államszervezetét és összes institúcióit lényegökben a nagyérdemű magyar olvasó közönséggel megismertessem“. A munka, mely 10—12 nyomtatott ív terjedelmű lesz, folyó évi június végén kerül ki a sajtó alól. Ára 1 frt és könyvkereskedésekben nem fog árulhatni. Felkéri tehát szerző mindazokat s különösen pályatársait és jó barátait, kik az érintett munka tárgya iránt érdeklődhetnek s azt megszerezni óhajtanák, hogy becses megrendeléseiket az előfizetési összeg bementes megküldése mellett 30 nap alatt szerzőnél S.-a.-Ujhelybe, ki a nyomandó példányok száma iránt jókor tájékozva akar lenni, megtenni sziveskedjenek.

Viski Bálintné költeményei, melyekből már közöltünk pár szép mutatót, e napokban kerültek ki sajtó alól. A derűre-borúra való versgyártás mai korszakában, midőn minden dudva piacra kerül, jól esik a mesterkéletlen kedély ez egészséges termékeivel találkozunk. Az élményítő világtalalom egészen száműzve van e könyvből s az egyszerű, de valódi érzelmek közvetlensége szól minden sorában. Különösen románczai és népdalai azok, melyek megkapják a szívét s a népeket, e kincs bányá tanulmányozásáról tesznek bizonyosságot. Lesz még alkalmunk e kötet költeményét tüzesebben ismertetni, de annyit már most is mondhatunk: hogy a ki megszerzi, 1 frt 20 krért igen üdvöz cseréért csinál s igazat fog adni fentebbi szavainknak, melyeket nem a barátság de a meggyőződés igazsága diktált tollunkba akkor, midőn megénk ezen legújabb irodalmi termékéről kellett megemlékeznünk.

Talált hulla. Az itteni szőlőhegyek között a múlt napokban egy ismeretlen 22—24 éves ifjú hullájára akadt a rendőrség, mely minden ruhájától megfosztva, egy mély vizmosás fenekén arczával a föld felé feküdt. A hulla hosszabb idő óta lehetett a nevezett helyen, mert már egészen feloszlásnak indult. Halantékán ütés nyomai voltak, láthatók s nem valószínűtlen, hogy a fiatal élet erőszakos halál áldozata lett. A hatóság megindítá a nyomozatot e rejtélyes eset kipuhatólására.

tunk „arczvonalba“, a parancsnok lakása előtt s megjelent ő ideálunk délczeg alakja. Egy pár üdvözlő és lelkesítő szó után felemelte vezénylő hangját s mintha csak ott a csaták mezején, kiprobált zászló-alja előtt állana, oly komolyan vezényelt bennünket a katonai mozdulatok alakulásaiban.

Végül örömtől ragyogó arcczal nyilvánítá ismételve megelégedését. És kellett-e nekünk több, hogy azaz érzés feszítse keblünket, mely a csaták fiait a diadal után?

Aztán közibünk jöttek a többi honvédtisztek, hogy meleg kézzorítás által kitüntetett elismerésüket nekünk is nyilvánítsák.

Befejezésül következett a megvendégesítés. Hiszen utóvégre is gyermekek voltunk; de meg magyar emberek voltak gazdáink — és a magyar nem bocsátja el vendégeit a nélkül.

A lakoma után aztán elbocsátott bennünket ő, kit ezután úgy gondolatban, mintegy tiszteltbeli legfőbb vezérünknek tartottunk. De nem bocsátott el kisérlet nélkül, vagy 4—5 honvédet adott mellénk, míg a várhegy tövében fekvő „Palánka“ helységen át nem vonultunk. E helységet a gr. Sch. család által Németországból régebben odatelepített sváb nép lakta. Szükségét látta Mezős e védkisérletnek, mert a svábok az egész szabadságharc alatt hazaellenes érzelmeket tápláltak és ez érzelmeknek legtöbbszőr titokban, de néha nyíltan is ott és úgy adtak kifejezést, a hol és a hogy módjukban volt. (Folyt. köv.)

Az első m. ált. társaságnak lapunkban közzétett mérlege alkalmat ad nekünk arra, hogy újra felhívjuk a figyelmet ezen hazai intézet fényes állására, mely 22 éves fennállása alatt a közgazdasági téren teljes sikert jegyezhet fel; tökéletesen igazolvan az évelejn e lapokban is kifejezett várakozásokat a társulat utolsó évi eredménye tekintetében. A kimerítő s minden tekintetben szabatos mérleg, valamint a számoknak szakszerű csoportosítása világos képes nyújt a mélyebb belátásuaknak minden egyet üzleti ágról s az érdekelteknek minden nevezetesebb mozzanatról. Az összes aktívák 14,300,000 frtra rugnak — s nagyobb részt osztrák-magyar bank és magyar földhitelintézeti záloglevelekből, továbbá vasúti elsőbbségekből s könnyen pénzzé tehető más befektetésekből állnak, melyek állandó és jövedelmező kamatozást biztosítanak, árfolyamigadozásnak csak kis mértékben lévén alávetve, mi tekintetben egyébiránt a gazdagon dotált tartalékalap után kellően gondoskodva van. A még folyó tüzbiztosításokért visszatartott díjtartalék, melyek magassága minden biztosító intézet securitásának legmegbízhatóbb ismérve, 2,400,000 netto díjbevételel szemben 1,735,000 frtot — tehát 72½ százalékat tesz. Ez egy oly magas száztóli, melyet a legkevesebb külföldi s egyetlen egy belföldi intézet megközelítőleg sem mutathat fel. Ezen nyeresénytartalék az alapszabályszerű intézkedés folytán további javadalmazások által az évi nyereséyekből a tiszta díjbevételek egész évi magasságára lesz kiegészítve.

Az életbiztosítási osztály díjtartaléka 6,360,000 frtra rug; — ez egy oly összeg, mely a biztosítások magasságát és tartamát tekintve igen gazdagon dotálnak tünik föl, mi a közzé tett számtani mérlegből minden részletében ki is világlik.

Az 1879. évi nyereségy az ingatlanokon történt leírások, valamint a díjtartalék és már alapok rendkívül gazdag dotálása után a részvényesek részére 200 frtos osztalék kifizetést tesz lehetővé, a mi 20% kamatnak felel meg s ezen kívül ök még az utolsó 20%-os befizetési kötvényeket is vissza kapják, melyeknek összege 600,000 frtra rug, mely összeg a felgyült tartalékokkal az alap-tökéhez csatoltatott.

A részvénytöke e szerint 3 milliófrttal teljesen be van fizetve, a nyereségy tartalék 1,000,000 frtra kiegészítve, mely utóbbi a legközelebbi közgyűlésen hozandó alapszabályok értelmében 3 milliófrtra fog emeltetni.

A társulat fennállása óta elemi károkért 53½ millio forintot, halálesetekért és kihazasítási díjakért 4,800,000 frtot fizetett ki készpénzben, közhasznú czélokra és alapítványokra pedig az utóbbi években több, mint 100,000 frtot adományozott

Hálanyilatkozat.

Azon tömeges részvétért, mely jóbarátaink, ismerőseink s a nagy közönség részéről felejtetlen és egyetlen kis leányunk illetve kedves onokánk Sebők Rózsikának múlt hó 29-én történt temetése alkalmából úgy a bánatos jelenlét, mint a hozzánk intézett rokonszenves vigasztalások formájában nehéz bánatunk enyhítőjeül felénk irányult: hálás köszönetünket nyilvánítjuk ezúton is.

Sátoralja-Ujhely. 1880. márczius 30.

Dr. Sebeők Antal és neje. Hübel Antal. Sebeők Antal.

CSARNOK.

A szinekről

— Vörösmarty „Zalán futásában.“ —

Kovács Jánostól.

(Vége.)

Költőnk a homályt jelzi, midőn így szól: „Gyenge homály lebeg a nap előtt s még látni világot;“ A hü Kladrinól, midőn követségí útjából, Árpádtól gögös urához visszatért, azt mondja, hogy „mint a sir éje, borult vala képe.“

Általában a bárha szó kedvencz jelzője költőnknek; mert oly gyakran használja, mint kiejti a beszédes ajk azt, amin a lélek titokban andalog.

Fajunknak, a magyarnak általános színe a barna; azért helyes, hogy a barna párduczos Árpád legtöbb vitéze ilyennek van festve az egész eposban: „Köntöseik barnák, paripáik hasonlók.“

S míg a mieinket így mutatja be, fekete ruhában hozza elének az ellentábor egyik hősét, Schediost is.

A Tanaist elhagyó hősapák hölgyei ragyogó szemekben tükröztek ugyan nefelejtset is; de

„Jól tudják“ hogy azok Tanaist elhagyva kijöttek Barna szemű deli hölgyekkel, sok gyenge fiakkal...“

A busongás, a szomor színe lévén a fekete, ezzel jelzi Zalán lelki állapotát is, midőn rémulve, futni kénytelen. „A ki miként felhő szalad a szélvész erőttől: úgy szaladott szomorodva setét végének előtte.“

Az itt mondottak jelzik már a fekete színt; de még nem említők azt, mely társulva van vele

a gyász-miseruhán s a német nép nemzeti lobogója, a nálunk oly fájdalmasan ismert sárgafekete zászlón.
Halljuk tehát, valjon van-e nagy költőnk zengetes soraiban említés téve a sárga színről?
A fehér színről azt jegyzik meg a tudósok, hogy magában foglal minden színt; a sárgáról meg azt olvassuk, hogy legtöbb világossága van, így a legingerlőbb.

A vidor, élénk fűrgeséget szokták vele megjelölni s ezt ki is fejezi akkor, midőn tiszta és ragyog; szép akár az aranyon, akár pedig a fényelgés öltönyén, a selymen.

Vörösmarty hőseit a remény és erő bátortja küzdelmeikben, vérök pedig pezseg ifju ereikben; így föl sem tehető, hogy ennek jelölésére ne használná a sárga színt, mely ha veszi tiszta átlátszó-ságát, kellemetlen érzések, nyugtalanság szülőjévé válik. A galád irigysége és a fekete lelkü ravasz-ságot szokták ekkor vele jelölni.

Mindkét, sőt többféle alakban használja írónk, de leginkább a vidorságot, elevenséget akarja vele megjelölni, midőn a tüzes paripát sárgának festi az erős ifjak alatt, kiknek deli hőlgyei között az arany hajuk és hattyunyakuak oly igézően tündöklenek, mint fátyolos éjszakában az ég mosolygó csillagai.

De lássunk immár egy-két példát. A többek közt így zeng az ősz Csatárnak szépséges lányáról, Hubilánról:

„Mért örvendsz magdon ragyogó szépsége Csatárnak,
Szűz Habilán? Mért pártázod fiatalka fejednek
Ékes aranyzálat koszorozott völgyi virággal?”

Másutt meg emléket adván, az ékes Hajnal fiáról ezt mondja: „egy aranyzálat nyujtott Haj-nának öröklő emlékül haja fodraiból.” A magyar regvilágot ismervén, a kedves tündérfut olyan-nak fogja fel és olyannak rajzolja költőnk, aminők a tündérország lakói, kik dus aranyhajzatuk és hó fehér öltözetük fénylő ragyogásával mindenütt el-verik a sötétséget, a merre csak térülnek, fordulnak.

Szépek ezek a képzeletnek s megpiríteni lát-szanak a valót akkor, midőn a deli Hajna fényes aranyhajszálai pihegő keblére borultan a női ártat-lanság varázsát jelezik.

De nemcsak a fej disze, a haj jelzésére szol-gál költőnknek a sárga szó; másra is használja, midőn ezeket írja: „Sárga Zoborral, sárga sisak,

sárga halál, elsárgul a hős s lemarad félhálva lo-váról; mint a sárga levél szélnek futtára mozog s hull. Énekeket mondott a késő napnak, a csillagi fénynek és a felleg alól kijövő szép hold sugará-nak, mely hasonlít a hős Ete szép hosszú sárga hajához.”

Nagyon sok példával igazolhatnók még, hogy e művet ép úgy ékesíti a sárga szín elhíntése, mint viruló tavaszban a mezők apró virágainak fejecskéit; vagy mint aranyfoglalvány a nagy mű-vész Ráfael műremekeit.

Miután azonban fölöslegesnek tarthatjuk a tagadó vagy igenlő állítások bizonyítgatását, azt jegyezzük meg, hogy e műben, ha nincsenek is meg mindazok a színek, melyeket a művészek használnak festményeiken, megvannak benne Hora-tius színei, sőt a Zalán futásából csaknem válto-zatosban lebet azokat összeállítani.

A szerves és szervesen világot felöleli köl-tőnk is, mint a római; de ami költőnk műve hasonlít ép oly mozaik képhez, mely mig értel-münket meglepi, szemünkön át kedélyünket nagyon gyönyörködteti.

Feltaláljuk itt a fa és gesztenye kedves bar-naságát s titokzatos homályát a ligeteknek; látjuk robogni a sebes villámot erőszakos utján, mely mig vakit, megrázza és fölemeli lényünket. A tarka lepkék változatos színeit nem hába keresnők itt, mert költőnk világában úgy tündöklenek a külön-féle színek, mint csillognak azok a nyári ég alatt. S ha kivessze a r. k. egyház ruhatárának színes tarkasága s nem lenne más miből visszaállítani, e műből kikeresethetnők az elveszett színeket s kipó-tothatnók a veszteséget. Mindenségben ezüst, arany, bogár és növény, élő és élettelen nagy változatos-ságát mutatják a színeknek s ami költeményünk színei ezekhez hasonlóak.

Egy világot tár elénk nemzetünk nagy fia a „Zalán futásában.” Van benne élet és halál, vágy és remény s ezek szülötte az eszményi szép, melyet ha a való életben nem találhattunk is fel, itt sok helyütt kifejezve és megalkotva lelünk úgy, mint azt szeretnők birni sirmalaink tarka völgyé-ben, hol mint tudjuk, még a mézet is keserűség kíséri s a szellő is virágot rabol.

Vörösmarty világa oly szép, hogy ki gyönyört keres s izlését nemesíteni akarja a színek megvá-logatásában, bátran kezébe veheti a „Zalán futását”;

mert csaknem ez oly biztos kalauz, mint maga a természet virágos kebele.

Megtanulhatjuk belőle, mi a valódi szép s mi ennek halálos ellensége a rut; amaz csak áld, ez sért. mint a kóró, melytől a deli Hajna piros talpát nem ok nélkül félti költőnk, midőn így szól:

„Meg ne sebezétek könnyű kis lábait átkos
Tüskék s rut kórók; ti hajoljatok ifju virágok,
S gyenge füvek deli Hajna piros talpának alája.”

A szín vonz, de csal is akkor, midőn az üres látszatnak szolgál takaróul; emel azonban, midőn a szépet jelvényíti s oly kedvessé teszi a korallok bogas felületét.

Ezek után, mindent összevéve örömmel jelez-zük, hogy Vörösmarty nemcsak nyelvünk szépségeit használja pazaron, de a színeket is mozaikszerűleg vegyíti nagy hős költeményében; épen azért szíve-sen ajánljuk, hogy ifjabb nemzedékünk siessen él-vezni azt a gyönyört, melyet nekünk e mű színeinek tanulmányozása okozott.

Ez ajánlatunkat tesszük azért is, mert a nagy költő „zenge csalogány s tarkás pinytőke szavával.”

Nyilttér.

— E rovatban közlöttékért a szerkesztő nem felelős. —

A „Zemplén“ legutóbbi számában, **Lóvy Adolf bejegyzett könyvkereskedő**, — inasa — köpönye alá rejtőzve, ugyancsak rugdal a kilátszó ló-lábakkal.

A kényes természetü valóságot keleteti, mint a macska a kását, mely már egyszer (ugy-e emlékszik reá?) megégette szájacskáját s vért-szomjazó fitoskáját,

A mit én irtam, be is bizonyíthatom; azokat a nyegle hangu csiripeléseket pedig, mint a társadalmi kiskoruság coefficients nyilvánulását, midőn jóízűen megnevetem, sérelmes ügyemet **előre is**, a t. c. közönség **pártatlan** ítéletmondására bízom.

S.-a.-Ujhely, 1880. apr. 2-án.

Kállay Lajos,
könyvkereskedő.

Felelős szerkesztő s kiadó laptulajdonos:

BORÚTH ELEMER

H I R D E T É S E K.

Orvosi bizonylatok

„M A R G I T” GYÓGYFORRÁS RÓL.

Előnyös tulajdonsága valamennyi szikéleges vizek között, — vegyi alkatrészeinek szerencsés összetétele, — kevés szabad, — de gazdag, félig kötött szén-sav tartalma.

Dr. Korányi Frigyes egyetemi tanár és kir. tanácsos. Jó hatásnak találtam a légutak és gyomornyákhártyáinak hurutos bántalmainál. A Seltersi, Radeini-, Vichy- stb. vizektől különbözik, csekélyebb szén-sav tartalmánál fogva s azért vérszerek, lehetőségénél, vagy a hól a vérke-ringési szervek izgatásától kell tartani, a szén-savanyus dúsabb vizek fölött előnyvel bír.

Dr. Gebhardt Lajos egyetemi tanár, Rókus-kórház igaz-gatója. Kiválóan jó hatásnak bizonyult a légző-, emésztő- és vizeledszervek hurutos bántalmainál oly annyira, hogy jelenleg rokonalkatu más ásványvíz kórházunkban alig ren-deltetik, — csekély szabad szén-sav tartalmánál fogva, oly esetekben is sikeresen alkalmazzuk, a melyekben a Seltersi-, Giesshübli-, Gleichenbergi vizeknek használata határozottan káros volna.

Dr. Navrátil Imre egyetemi tanár. Torok-, gége-, légcső- és hörgőbetegségben igen jó kiváló hatást pedig akkor gya-korolt, ha az említett szervek bántalmával rokon természetű gyomor-baj volt jelen.

Dr. Poór Imre egyetemi tanár. Gége-, tüdő-, gyomor, vízholdyag idült hurutját, szintugy oszlatja, mint a Seltersi, Gleichenbergi, Giesshübli. Előnye, hogy a betegek élvezettel isszák s hogy sem bevéve, sem belelegzve, a fejben vagy tüdőben nem okoz semmi vértorlódást.

Dr. Kétly Károly egyetemi tanár. Légző, emésztő-szervek hurutos bántalmainál jó eredménnyel alkalmaztam. Seltersi-, Gleichenbergi-, Giesshübli vizek fölött kisebb szén-sav tartalmánál fogva előnyvel bír.

Dr. Barbás József Rókus-kórházi főorvos. Légcső-, emésztő- és vizeledszervek hurutos bántalmainál bátran ver-senyez a külföldi szikéleges ásványvizekkel.

Dr. Bamberger Henrik egyetemi tanár, udvari tanácsos. Légző-, emésztő-szervek idült hurutjainál tapasztalt eredmény bizonyítja, hogy gyógyhatásban teljesen azonos a Seltersi-, Giesshübli- és Vichy vizekkel.

Dr. Duchek András egyetemi tanár, udvari tanácsos. Összetétele és kellemes ízénél fogva ajánló a légző és emésztő-szervek kórallapotainál.

Hamisítások és szándékos félrevezetések elkerü-lése tekintetéből kérjük a tekintetes orvosi kart, úgy a t. c. közönséget, hogy az eddig használt „Luhí” név mellőzésével czentul csak a „Margit gyógyforrás” elnevezést hasz-nálják.

Borral használva a legégszesebb és legkelle-mesebb ital.

4—0

Dr. Karlovsky utódal

„Margit” gyógyforrás igazgatósága.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, miszerint hely-ben a kis piacon a **Rochus-féle házban**, egy a mai kór igényeinek teljesen megfelelő

könyvkötő üzletet

rendeztem be.

S minden e szakmába vágó munkát csinosan a legújabb divat szerint kiál-lítok, a legpontosabb kiszolgálat és ju-tányos ár mellett.

A n. é. közönség becses pártfogását tisztelettel kéri

Mérey László,
könyvkötő mester.

1—6

Egy alig használt, finom féderes, két kereku lagirozott egy ló után való taliga, mely téli időben szánra át alakítható, jutányos áron szabad kézből eladó.

Bővebb felvilágosítást ad a szerkesztőségi iroda.

— Magyar éjszakkéleti vasút —

Pályázati hirdetés.

A Bodrog-keresztúri indóház 2097 frtra elő-irányzott bővítési munkálatainak biztosítására ezen-nel pályázat hirdetetik.

Terv, mértékokmány, feltétfüzet, pályázati fel-tételek és szerződési minta, Budapesten, II ker. 105¹/₂ szám, a magyar éjszakkéleti vasút vezérigaz-gatóságának pályafentartási hivatalában és S.-a.-Uj-helyen e mérnök szakasz irodájában ápril 1-től kezdve betekintheők. — Az ajánlat ápril 10-ig kül-dendő be.

Budapest, 1880. márczius 21.

A vezérigazgatóság.

(Utánnymot nem díjaztatik.)

300 drb. anya juh bárány-nyal és **300** meddőlék és ürü eladó.

Schwartz József,

1—2

bérlő.

A szegi gözmalom részvény-társaság 4-ik számú szelvénye után az 1879-ik üzletévi osztalék f. évi áprilishó elsejétől Szegiben (u. p. Bodrog-Ke-resztur) 24 azaz huszonnég forintjával kifizettetik.

S.-a.-Ujhely, 1880. márcz. 21.

Az igazgatóság.

Első magyar általános biztosító-társaság Budapeston.

I. Tűz-, szállítmány- és jégbiztosítási üzlet.

Huszonkettedik évi zárszámla 1879. január 1-től december 31-ig.

Bevételek.

Kiadások.	frt		kr.		frt	kr.	frt		kr.	
I. Tűzbiztosítás.										
Kifizetett károk a viszontbiztosított rész levonása után	1.161,750	25								
Függőben maradt károk tartaléka	131,548	46								
Szerzési költségek a viszontbiztosított rész utáni bevétel levonásával	290,111	24								
A tűzbiztosítási üzletet terhelő igazgatási költségek és adó	394,603	49								
Behajthatlan követelések leírása	17,316	45								
A következő évek készpénz-díjtartaléka a viszontbiztosított rész levonásával és minden megterhelés nélkül	1.575,835	41			3.571,255	30				
II. Szállítmány-biztosítás.										
Kifizetett károk a viszontbiztosított rész levonásával	65,266	33								
Függőben maradt károk tartaléka	45,052	03								
Szerzési költségek	27,670	09								
A szállítmány-biztosítási üzletet terhelő igazgatási költségek	24,498	22								
A következő évek készpénz-díjtartaléka a viszontbiztosított rész levonásával	34,645	65			197,132	32				
III. Jégbiztosítás.										
Kifizetett károk a viszontbiztosított rész levonásával	637,140	66								
Szerzési költségek	63,796	95								
A jégbiztosítási üzletet terhelő igazgatási költségek	125,213	11								
Bahajthatlan követelések leírása	1,508	71			827,659	43				
A társasági tartalékoknak a kiegészítésére fordított kamatösszeg					131,326	84				
1879. évi nyeresemény					645,281	12				
					5.372,655	01				
I. Tűzbiztosítás.										
Az 1878. évről áthozott díjtartalék a viszontbiztosított rész levonásával és minden megterhelés nélkül										
A díjtartalék szaporítására külön fordított összeg										
576396602 frt 51 krnyi kötött biztosítások utáni díjak és a folyó évben lejárt díjkötelezvények										
levonva: törlesztett díjak										
viszontbiztosítási díjak										
lejárt visz-biztosítási díjkötelezvény részek										
Az 1878. évben fennmaradt tartalék függőben volt károkért										
II. Szállítmány-biztosítás.										
Az 1878. évről áthozott díjtartalék										
33759309 forint 79 krnyi kötött biztosítások utáni díjak										
levonva: törlesztett díjak										
visz-biztosítási díjak										
Az 1878. évben fennmaradt tartalék függőben volt károkért										
III. Jégbiztosítás.										
36377988 frt 12 krnyi kötött biztosítások utáni díjak										
levonva: törlesztett díjak										
viszontbiztosítási díjak										
IV. Egyéb bevételek.										
Beváltott szelvények utáni kamat										
Házak jövedelme és egyéb bevételek										

Vagyon.

Mérleg-számla 1879. december 31-én.

Teher.

	frt		kr.			frt		kr.	
1 Elhelyezett tőkepénzek az első hazai takarékpénztárnál és m. k. államkincstári pénztár-jegyeken	860,100				1 Részvényalapítók teljesen befizetett 2000 egész részvény á 1000 forint	2000000			
2 Értékpapírok:					Részvényalapítók teljesen befizetett 2000 fél részvény á 500 forint	1000000		3.000,000	
a) 998000 frt m. földhitelintézet 5% záloglevelek á 95% 955585					2 Teljesen kiegészített társasági tartalékok			1.000,000	
b) 335000 frt m. földhitelintézet 5% záloglevelek á 100% 335000					3 Tűzbiztosítási díjtartalék készpénzben, a viszontbiztosított rész levonásával és minden megterhelés nélkül	1.575,835	41		
c) 1500000 frt kassa-oderbergi vasut arany kötvények á 94% 1422000					4 Szállítvány-biztosítási díjtartalék készpénzben, a viszontbiztosított rész levonásával és minden megterhelés nélkül	34645	65	1.610,481	06
d) 199500 frt kassa-oderbergi vasut ezüst kötvények á 79% 158403					5 Tűzbiztosítási függő károk tartaléka			131,548	46
e) 627300 frt Pest városi kölcsön-kötvények á 99% 621027					6 Szállítvány-biztosítási függő károk tartaléka			45,052	03
f) Pesti Lloyd-társasági, Prága városi és olasz alapítványi kötvény	106775	50			7 Árkülönbözeti számla			232,267	55
a fenti értékpapírok után az év végéig esedékes kamatok	22826	30	3.621,616	80	8 Dunaparti ház adó-tartaléka			22,053	12
3 Leszámitolt és egyéb váltók	165,903	23			9 Különböző követelések			315,179	90
4 A társaság hazai Budapestén és Prágában	1,500,000				10 Előbbi évekről eddig fel nem vett osztalékok			3,665	
5 Különböző adások:					11 Tisztviselők nyugdíjalapja			335,885	14
a) Pénzkészlet és maradványok a képviselőségeknél	844,844	44			12 1879. évi nyeresemény			645,281	12
b) Maradványok idegen intézeteknél	119,280	23						7.341,413	38
6 Jégbiztosítási osztály folyó számlán	136,276	76							
7 Életbiztosítási osztály folyó számlán	83,885	81							
8 Központi pénzkészlet	9,506	11							
			7.341,413	38					

A követk. években lejáró díjváltók és kötelezvények összege 3.280,119 f. 76 k.

* A díjtartalék az 1879. nyeresémből emelkedett 1.734,481 ft 97 krra.

II. Életbiztosítási üzlet.

Kiadások.

Tizenhetedik évi zárszámla 1879. január 1-től december 31-ig.

Bevételek.

	frt		kr.			frt		kr.	
Törlesztett kötvények díja	48,186	19			A múlt évből áthozott díjtartalék			5.845,953	69
Visszaváltott kötvényekért	110,894	77			Befolyt díjak; ez évben kiállított kötvények után	153,954	73		
Halálesetek után megtérített összeg	395,262	33			az előbbi években kiállított kötvények után	1.041,643	12		
Lejárt kiházasítási tőkékért	232,494	95			a biztosított tőke emelésére fordított nyeresemények	16,007	05	1.211,604	90
Kiházasítási biztosításoknál haláleset következtében díjvisszatérítés	25,379	39			Múlt évi függőben volt károk tartaléka	92,724	38		
Függőben lévő károk tartaléka	96,099	08			Illetékek	18,965	83		
Évjáradékokért	5,529	45			Kamatjövedelem	396,559	85	508,250	06
Viszontbiztosítási díjak	42,036	91							
Bélyegekért	6,842	71							
Irodai bér, postadíjak, nyomtatványok stb.	47,914	22							
Tiszti fizetések	35,050	41							
Jövedelmi adóért az évi nyeresemény után	19,187	10							
Orvosi díjakért	8,965	16							
Szerzési és díjbehajtási költségek	88,841	78							
Behajthatlan követelések leírása	2,077	48							
Díjtartalék az év végén	1.104,761	93							
Nyeresemény	6.133,922	28							
			7.298,684	21					
			267,124	44					
			7.565,808	65					

Vagyon.

Mérleg-számla 1879. december 31-én.

Teher.

	frt		kr.			frt		kr.	
Értékpapírok	5593168	ft			1 Díjtartalék	6.360,123	93		
ugyanis:					levonva a viszontbiztosítási díjtartalék	226,201	65	6.133,922	28
1 2000000 frtnyi osztrák-magyar bank 5%-os záloglevelei 100 frtjával	2.000,000				2 Biztosítási alap			214,038	10
2 1073200 frtnyi pesti magyar kereskedelmi bank 6%-os záloglevelei 100 frtjával	1.073,200				3 Kiházasítási tőkék nyereseménye, az 1880-1913. évekre			165,321	85
3 1500000 frtnyi m. földhitelintézet 5% záloglevelek 100 frtjával	1.500,000				4 Függőben lévő károk tartaléka			96,099	08
4 500000 frtnyi magyar földhitelintézet 5% záloglevelek 95% frtjával	478,750				5 Díjleszállításokra vonatkozó nyeresemények tartaléka			2,275	36
5 236400 frtnyi magyar földhitelintézet 5%-os érc értékű záloglevelek 112 frtjával	264,768				6 Előre fizetett díjak az 1880-1888. évekre			2,984	56
6 291000 frtnyi magyar általános földhitel részvénytársasági 5% záloglevelek 95 frtjával	276,405				7 Fel nem vett nyeresemények 1878. évről			282	94
7 1870. évben esedékes kamatok	46,937	13			8 A központ követelése folyó számlán			83,885	81
8 Hítelzálog kölcsönök	184,062	81			9 Viszontbiztosító intézetek s mások követelése			11,127	25
9 Kötvény kölcsönök	942,442				10 1879. évi nyeresemény			267,124	44
10 Vezér- és főügynökségek s mások tartozásai	210,451	73							
	6.977,061	67							

Budapest, 1879. december 31-én.

A Z I G A Z G A T Ó S Á G:

Fuchs Rudolf. Hajós József. Harkányi Frigyes. Lévy Henrik.
Ornody Vilmos. Ullmann Károly Pál.

Igazgató-helyettesek:

Pecz Vilmos.

életbiztosítási osztályfőnök.

Frank Erigyes.

a központi könyvezés főnöke.

ifj. Kaczinéczky János.

életbiztosítási könyvivő.

A jelen zárszámlát megvizsgálván, annak egyes tételeit a fő- és segédkönyvekkel teljesen megegyezőnek és a törvényben s az alapszabályokban meghatározott elvek szerint készültnek találtuk. Budapest, 1880. február 27-én.

Rudnyánszky Ferencz.

A felügyelő-bizottság:

Tornyai Schosberger Zsigmond.

Ürményi József.

Nyomatott Sátoralja-Ujhelyben a „Zemplén“ gyorsajtóán 1880.